

Endvidere har man søgt at skærpe Kontrollen med, at Personer, hvis økonomiske Forhold efter Optagelsen have forandret sig saaledes, at de ikke længere kunne anses som ubemidlede i Sygekasselovens Forstand, ikke vedblive at være nydende Medlemmer af en anerkendt Sygekasse. Hertil sigter Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke om, at ethvert Medlem er pligtigt til, naar dets Indtægt eller Formue i ikke uvæsentlig Grad overskrider de fastsatte Grænser, at give Meddelelse herom til Sygekassebestyrelsen, for at Spørgsmaalet om den paagældendes Ret til vedblivende at nyde Medlemsret i Sygekassen kan blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse.

Endelig er det i Paragraffens sidste Stykke bestemt, at Personer, der ved urigtige Oplysninger eller Undladelse af at give de foreskrevne Meddelelser tilvende sig Medlemsret i Sygekassen eller paa anden Maade begaa Svig mod denne, ikke blot udsætte sig for fremtidig at miste Medlemsret, men tillige for at blive tilpligtede at erstatte de uretteligt oppebaarne Ydelser.

Til § 10.

I Paragraffen foreslaas tilføjet en udtrykkelig Bestemmelse om, at en Sygekasses Kontingent bør være fastsat saaledes, at Kassen kan opspare en passende Reserverfond, idet den kun derved bliver i Stand til under ugunstige Forhold at imødekomme forøgede Krav om Sygehjælp.

Den nuværende Bestemmelse om, at Indskud skulle henlægges til Reservefonden, er udeladt i nærværende Forslag. Da det nemlig ikke er Hensigten, at Reservefonden nødvendigvis skal være urørlig, har denne Bestemmelse vist sig at være overflødig.

Da Sygekasserne ofte have Bestyrelse fælles med andre Foreninger, f. Eks. Begravelseskasser eller lignende, har man anset det for rettest, at der i Lovforslaget indsættes en udtrykkelig Bestemmelse om, at Midlerne skulle holdes afsondrede fra hverandre. En tilsvarende Bestemmelse findes i Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser Nr. 88 af 9. April 1907 § 8, 2det Stykke.

Til § 11.

Udvalget har ikke ment at burde stille Forslag om Forandring i Beregningen af Statstilskud til Sygekassernes A.-Afdelinger, idet der formentlig ikke for Tiden kan ventes bevilget nogen Forhøjelse af Statstilskuddet til disse Afdelinger.

Derimod vil det være nødvendigt, at der fra det offentlige Side ydes et betydeligt større Tilskud til de foreslaaede B.-Afdelinger, idet disse ellers neppe ville opnaa tilstrækkelig Tilslutning. Det er derfor foreslaaet, at Statstilskuddet til disse Afdelinger fastsættes til 4 Kr. aarlig pr. Medlem i Forbindelse med $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Da de paagældende Personers Optagelse i B.-Afdelingerne maa antages at ville medføre Nedsættelse i Kommunernes Udgifter til Sygehjælp, har man derhos foreslaaet et obligatorisk Kommunitilskud af 3 Kr. aarlig for hvert Medlem.

Til Oplysning om Rækkevidden af de Forpligtelser, der gennem den foreslaaede Ansættelse af Tilskud fra Stat og Kommune til B.-Afdelingerne ville paalægges det offentlige, skal man henvise til, at det — som omtalt i Bemærkningerne til § 6 — maa antages, at Maksimum for Antallet af de Personer, der for Tiden kunne indtræde i B.-Afdelingerne, kan ansættes til 36 à 37,000. Da Medlemsbidragets gennemsnitlige Størrelse antagelig maa kunne ansættes til ca. 20 Kr. pr. Medlem i B.-Afdelingerne, vil det samlede Statstilskud til disse Afdelinger højst kunne udgøre ca. 290,000 Kr. og Kommunitilskuddet højst ca. 110,000 Kr.

For at lette Tilgangen til Sygekasserne for den mest ubemidlede Del af Befolkningen er det foreslaaet, at en Kommune er berettiget til at yde et Medlem Hjælp til Betalingen af Medlemsbidrag. En lignende Bestemmelse findes i § 9, 2det Stykke, i Lov om anerkendte Arbejdsløsheds-kasser Nr. 88 af 9. April 1907.

Fra et Mindretal (*Kuhn, Ottesen, Rambusch*) var der med Hensyn til det offentlige Tilskud stillet Forslag om, at dette skulde staa i omvendt Forhold til Medlemmernes økonomiske Evne.

Der foresloges indenfor hver enkelt Sygekasse en Sondring af Medlemmerne